NOORD-BRABANDER.

NOMMER 27 — 'S BOSCH, — DONDERDAG, 3 MAART 1831.

Dicere verum
Quid vetat? Horatius.

Nederlanden.

's HERTOGENBOSCH, 2 *Maart.*

Men leest in de *Staats-Courant* van gisteren:

De laatste berigten van den generaal *Dibbetz*, van den 24 februarij, duiden aan, dat de verzekeringen door *Daine*, in zijnen brief van den 22, daar te voren gegeven, wegens het vrij en ongehinderd openstellen der gemeenschap van Maastricht met Aken en Noord-Braband, nog geenszins verwezenlijkt zijn. Sedert woensdag avond den 23, is het gebruik schaap weder door kleine posten bezet, terwijl donderdag morgen, al de landlieden, die met levensmiddelen en fourages de vesting naderden, aangehouden en van hun eigendom beroofd werden. De generaal *Dibbetz* verklaart, dat men zich op niets kan verlaten, dan woensdag middag de Smeermaas, in tegenwoordigheid van *deze* commissarissen, werd overtrokken, terwijl dezelfde troepen, welke de vijandelijkheden hadden verlaten, zich des avonds weder voor de buitenposten bevonden, zoo dat men van de vesting op hen schieten moest, om hen op den afstand te houden. De generaal *Dibbetz* eindigt zijn schrijven aan *Daine* geschreven, met te verklaren, dat deze zijne weerspanning de *stellige order gegeven had, om op elke troep te vuren, welken de vesting zoo naderen.* Wij laten dien brief hier in zijn geheel volgen:

Hoofdkwartier Maastricht den 24 Februarij 1831.

»MIJNHEER DE GENERAAL,

»Gisteren avond, omstreeks zeven ure, hebben zich aan den slagboom van het buitenwerk, voor de bossche poort, een officier en verscheidene soldaten vertoond, die, zoo als altijd dronken waren, en mijne krijgslieden beschimpten, zoo dat men genoodzaakt was op hen te vuren, om hen te verwijderen. Van heden af is er bevel gegeven, om op elken troep, die de vesting mogt naderen, te schieten, vermits toch (van uwen kant) herhaaldelijk verklaard is, dat er onder het volk geene orde kan gehouden worden.

»De gegeven verzekeringen nopens het herstel der vrije gemeenschap met Aken en Noord-Braband, beteekenen niets, en zijn slechts een middel om de uitvoering van het negende protocol te ontduiken. Uwe benden, welke niet ver van die wegen en langs derzelver geheele uitgestrektheid gelegerd zijn, gaan voort met alle levensmiddelen te onderscheppen, die over Maastricht gebragt worden. Nog gisteren en heden morgen heeft men, digt bij de vesting, op boeren geschoten, die zich derwaarts begaven.

»Het is geheel overtollig, om over deze zaak verder heen te redeneren, zoo lang het protocol van den 9 januarij niet volledig en uitvoerig gelegd zal zijn, door den terugkeer der benden in de stellingen, die zij den 21 november 1830 bezetteden.

De luitenant-generaal, enz.
DIBBETZ.

Aan mijnheer den generaal bevelhebber van het leger der Maas te Tongeren.

De luitenant *Zehelein*, die dezen brief naar Riempst aan de hollandsche voorpost had gebragt, was aldaar zeer onbescheiden bejegend, en men had *zelfs op hem durven aanleggen!*

De Smeermaas en Lanaken, zouden, bij het afgaan van het berigt, weder ontruimd zijn, doch de generaal *Dibbetz*, gedroeg zich, te dien aanzien, in zijn berigt, aan het slot van zijnen brief aan *Daine*.

— Door Z. M. den paus is eene proclamatie aan de in opstand zijnde districten onder zijn bestuur gedaan, welke niet dan toegevendheid en kwijtscheldig van straf inhoudt.

— Vele dagbladen hebben zich beijverd, om, bij gelegenheid van de ongeregeldheden, op de dagen van den 14 en 15 februarij ll. te Parijs, alles over te nemen, wat tot bezwaar van den aartsbisschop en andere geestelijken in den eersten drift wordt uitgestrooid; meer traag zijn de meeste geweest, om daarvan herstelling te doen, of melding te maken van de verklaringen, die deswegens in de vergadering der staten-generaal zijn gedaan, en ten bewijze, dat ook het berigt, dat de pastoor van St.-Germain-l'Auxerrois den aartsbisschop niet beschuldigd heeft, zoo als men heeft willen doen voorkomen, kan de volgende brief strekken, die door hem aan den redacteur van het *Journal des Debats* is geschreven:

Mijnheer!

Ik verzoek u, de goedheid te hebben, van het valsch berigt te herstellen, hetwelk gij uit een ander dagblad hebt overgenomen en waarin gezegd wordt: «de pastoor van St.-Germain-»l'Auxerrois heeft, bij de ondervragingen voor den regter van »het koninklijk hof, verklaard, dat het niet, dan op last van »den aartsbisschop is geweest, dat hij den lijkdienst voor den »hertog van Berry heeft gedaan.» Dit berigt is geheel valsch; ik heb niets gezegd, dat daarop gelijkt, integendeel, ik heb verklaard, dat ik, betreffelijk dien lijkdienst met monseigneur den aartsbisschop, niets gehandeld heb.

Gij zult mij verpligten, mijnheer, indien gij deze herstelling in uw geacht dagblad zult willen plaatsen.

Parijs, Maandag,
21 februarij 1831. pastoor van St-Germain-l'Auxerrois.

Aan den heere redacteur van het dagblad de Noord-Brabander.

Ik vernam, mijnheer, dat enkele jongelingen in een en ander grensdorp van deze provincie, waarvan sommigen voor de aanstaande lichting voor de nationale militie behoorden te loten, niet alleen naar België zouden zijn vertrokken, maar zich bij de belgische troepen, ook zouden hebben dienst genomen.

In het belang, minder van Noord Nederland, dat toch slecht gediend zou zijn door lieden, die de vanen der schande, boven die der eer verkiezen kunnen, dan wel van de nabestaanden dier jongelingen, die, misschien door kwaadwilligen misleid, hen tot dien stap hebben aangezet, en zich hierdoor aan wroegingen prijs geven, welke zij (mogelijk als het te laat is), zullen leeren kennen, acht ik het niet ondienstig, door middel van uw blad, hunnen aandacht te vestigen op art. 75 van het strafwetboek, volgens hetwelk *iedere Nederlander, die tegen zijn land de wapens gedragen zal hebben, met den dood zal worden gestraft.*

Onnoodig is het, hierbij iets te voegen; mogen deze weinige woorden slechts doordringen tot hen, die hierbij het oog hebben!

Uw bestendige lezer,
N. N.

's Hertogenbosch,
den 28 februarij 1831.

GRONDWET VAN BELGIE,

Door het nationaal congres aangenomen.

(*Vervolg.*)

1ste Hoofdstuk. — *Over de kamers.*

32. De leden der beide kamers vertegenwoordigen de natie, en niet enkel de provincie of de onderverdeeling, welke hen benoemd heeft.

33. De zittingen der kamers zijn openbaar.

Echter komt elke kamer in geheim comité, op verzoek van haren president of van tien leden bijeen. Zij bepaalt vervolgens met eene volstrekte meerderheid, of de zitting over hetzelfde onderwerp in het openbaar moet hervat worden.

34. Elke kamer onderzoekt de geloofsbrieven van hare leden, en beoordeelt de geschillen, welke ten dezen opzigte ontstaan.

35. Men kan niet te gelijk lid van de beide kamers zijn.

36. De leden van eene der beide kamers, door het gouvernement tot eenen bezoldigden post benoemd, welke hij aanneemt, houdt onmiddellijk op, zitting te hebben, en hervat zijne bedieningen niet, als uit kracht eener nieuwe verkiezing.

37. Voor elke zitting benoemt elke kamer haren president, vice-president en stelt haar bureau zamen.

38. Elk besluit wordt met volstrekte meerderheid van stemmen genomen, behoudens hetgeen door de reglementen der kamers omtrent de verkiezingen en voordragten zal bepaald worden.

Ingeval van verdeeldheid der stemmen, is het in overweging gebragte stuk verworpen.

Geene der beide kamers mag een besluit nemen, dan wanneer de meerderheid harer leden zijn vergaderd.

39. De stemmen worden met luider stem of door zitten en opstaan uitgebragt; over het geheel der wetten, wordt altoos bij hoofdelijk appel, en met luider stem gestemd. De verkiezingen en voordragten van kandidaten geschieden bij geheime stemming.

40. Elke kamer heeft het regt van onderzoek.

41. Een ontwerp van wet kan door geene der kamers aangenomen worden, dan nadat daarover artikelswijze gestemd is.

42. De kamers hebben het regt, om de artikelen en voorgestelde amendementen te verbeteren en te verdeelen.

43. Het is verboden, om in persoon petitien aan de kamers te doen.

Elk lid heeft het regt, om de verzoekschriften, welke aan hetzelve gerigt worden, naar de ministers te verzenden. De ministers zijn gehouden verklaringen omtrent derzelver inhoud te geven, zoo dikwijls de kamer zulks vordert.

44. Geen lid van eene der beide kamers mag vervolgd of nagesproken worden wegens de hoorlijkheden in de uitoefening zijner bedieningen uitgebragte gevoelens en stemmen.

45. Geen lid van eene der beide kamers mag, gedurende den loop der zitting, regtens vervolgd noch in hechtenis genomen worden, dan met toestemming der kamer, waarvan het een gedeelte uitmaakt, behoudens het geval van betrapping op heeterdaad.

46. Geen lijfsdwang mag, gedurende de zitting, tegen een lid van eene der beide kamers worden uitgevoerd, als met dezelfde toestemming. De gevangenzetting of de vervolging van een lid van eene der beide kamers, wordt gedurende de zitting en voor haren geheelen loop opgeschort, indien de kamer zulks vordert.

I^de^ Sectie. — *Over der kamer de vertegenwoordigers.*

47. De kamer der vertegenwoordigers wordt samengesteld uit afgevaardigden, regtstreeks gekozen door burgers, die de bij de verkiezingswet bepaalde belasting betalen, welke niet boven de *f* 100-00 en niet beneden de *f* 20-00 directe belastingen zijn mag.

48. De verkiezingen geschieden door zoodanig onderdeel der provinsien en in zoodanige plaatsen, als de wet bepaalt.

49. De verkiezingswet bepaalt het getal der afgevaardigden naar de bevolking; dit getal mag de evenredigheid van een afgevaardigde op de 40,000 inwoners niet te boven gaan. Zij bepaalt insgelijks de voorwaarden, die vereischt worden om kiezer te zijn en den gang der verkiezings-werkzaamheden.

50. Om verkiesbaar te zijn moet men

1° Belg van geboorte zijn, of de groote naturalisatie bekomen hebben;

2° De burgerlijke en staatkundige regten genieten;

3° Den ouderdom van 25 jaren vervuld hebben;

4° In België woonachtig zijn.

Geene andere voorwaarde van verkiesbaarheid kan geëischt worden.

51. De leden van de kamer der vertegenwoordigers worden voor vier jaren gekozen. Zij worden om de twee jaren voor de helft vernieuwd, volgens de orde der serien, bij de verkiezingswet vastgesteld.

Ingeval van ontbinding wordt de kamer geheel vernieuwd.

52. Elk lid van de kamer der vertegenwoordigers geniet eene maandelijksche schadeloosstelling van *f* 200,00 gedurende den geheelen loop der zitting. Zij, die in de stad wonen, waar de zitting gehouden wordt, genieten geene schadeloosstelling.

II^de^ Sectie. — *Over den Senaat.*

53. De leden van den senaat worden, naarmate der bevolking van elke provincie, gekozen, door burgers, die de leden van de kamer der vertegenwoordigers kiezen.

54. De senaat is zamengesteld uit een getal leden gelijk aan de helft der afgevaardigden van de andere kamer.

55. De senateurs worden voor acht jaren gekozen; zij worden om de vier jaren voor de helft vernieuwd, volgens de orde der serien, bij de verkiezingswet vastgesteld.

Ingeval van ontbinding wordt de senaat geheel vernieuwd.

56. Om tot lid van den senaat gekozen te kunnen worden en blijven moet men:

1.° Belg van geboorte zijn, of de groote naturalisatie bekomen hebben.

2.° Zijne staatkundige en burgerlijke regten genieten.

3.° In België woonachtig zijn.

4.° Ten minste den ouderdom van 40 jaren bereikt hebben.

5.° In België ten minste 1000 gulden directe belastingen, de patenten daaronder begrepen, betalen.

In de provincien, waar de lust der burgers, die duizend gulden directe belasting betalen, de evenredigheid niet bereikt van 1 tot 6000 zielen van bevolking, wordt zij door de hoogst in de belasting aangeslagenen der provincie aangevuld, tot aan de evenredigheid van 1 tot 6000.

57. De senateurs ontvangen noch tractement, noch schadeloosstelling.

58. In den ouderdom van 18 jaren is de vermoedelijke erfgenaam des Konings van regtswege senateur. Hij heeft geene delibererende stem, voor dat hij den ouderdom van 25 jaren bereikt heeft.

59. Elke vergadering van den senaat, welke buiten den tijd der zitting van de kamer der vertegenwoordigers mogt gehouden worden, is van regtswege nietig.

II^de^ Hoofdstuk. — *Over den Koning en de ministers.*

I^ste^ Sectie. — *Over den Koning.*

60. De constitutionele magten des Konings zijn erfelijk in de directe, natuurlijke en wettige afstamming, van .... van het mannelijke tot het mannelijke, naar de orde der eerstgeboorte, en met altoosdurende uitsluiting van de vrouwen en hare nakomelingen.

61. Bij gebrek aan mannelijke nakomelingen van N...., zal hij, met de toestemming der kamers, op de door het volgende artikel voorgeschrevene wijze, zijnen opvolger benoemen. Indien er volgens de bovengemelde wijze geene benoeming gedaan is, zal de troon vakant zijn.

62. De Koning kan niet te gelijk hoofd van eenen anderen staat zijn, zonder de toestemming der beide kamers.

Geene der beide kamers mag in dit geval deliberéren, indien niet ten minste twee derde gedeelten der leden, die dezelve uitmaken, tegenwoordig zijn, en het besluit is niet aangenomen, tenzij het ten minste twee derde der stemmen voor zich heeft.

63. De persoon des Konings is onschendbaar; deszelfs ministers zijn verantwoordelijk.

64. Geene acte des Konings mag gevolg hebben, indien zij niet door eenen minister, die zich daardoor alleen verantwoordelijk stelt, gecontrasigneerd is.

65. De Koning benoemt zijne ministers en ontslaat ze.

66. Hij vergeeft de graden in het leger en doet benoemingen tot de posten van algemeene administratie en buitenlandsche betrekking, behoudens de bij de wet vastgestelde uitzonderingen.

Hij doet geene benoemingen tot andere posten als uit kracht van de uitdrukkelijke bepaling der wet.

67. Hij maakt de reglementen en besluiten, die noodzakelijk zijn ter uitvoering der wetten, zonder ooit noch der wetten zelve te kunnen opschorten, noch van derzelver uitvoering te kunnen vrijstellen.

68. De Koning heeft het bevel over de land- en zeemagt, verklaart den oorlog, gaat vredes-verdragen aan, alsmede die van bondgenootschap en koophandel. Hij geeft daarvan aan de kamers kennis, zoodra het belang en de veiligheid van den staat zulks vereischen, terwijl hij de geheime artikelen daarbij voegt.

De handelstractaten of die welke den staat bezwaren of Belgen persoonlijk verbinden mogten geene gevolg dan na de toestemming der kamers te hebben ontvangen.

Geene cessie, noch verwisseling noch aanvoeging van grondgebied mag plaats hebben, anders dan uit kracht eener wet.

In geen geval kunnen de geheime artikelen van een traktaat de openbare artikelen vernietigen.

69. De Koning bekrachtigt de wetten en kondigt die af.

70. De kamers vergaderen van regtswege elk jaar op den tweeden dingsdag van november, tenzij zij door den Koning vroeger zijn bijeen geroepen.

De kamers moeten elk jaar ten minste vergaderd zijn gedurende vier maanden.

De Koning maakt het sluiten der zitting bekend.

De Koning heeft het regt om de kamers buitengewoon bijeen te roepen.

71. De Koning heeft het regt om de kamers, hetzij te gelijk, hetzij afzonderlijk te ontbinden. De akte van ontbinding bevat de zamenroeping der kiezers binnen veertig dagen, en van de kamers binnen twee maanden.

72. De Koning kan de kamers adjourneren. Dit adjournement mag echter den tijd van eene maand niet te boven gaan, noch in dezelfde zitting vernieuwd worden, zonder de toestemming der kamers.

73. Hij heeft het regt om de door de regters uitgesprokene straffen kwijt te schelden of te verminderen, behoudens hetgeen ten opzigte van de ministers is vastgesteld.

74. Hij heeft het regt van de munt in uitvoering van de wet.

75. Hij heeft het regt om de titels van adel op te dragen, zonder nogtans ooit daaraan eenig voorregt te kunnen verbinden.

76. Hij vergeeft de militaire orden, met inachtneming, ten deze, van hetgeen de wet voorschrijft.

77. De wet bepaalt de koninklijke inkomsten voor den tijd van elke regering.

78. De Koning heeft geene andere magt, als die, welke de constitutie en de bijzondere wetten, welke uit kracht van dezelfde constitutie genomen zijn, hem toekent.

79. Bij het overlijden des Konings vergaderen de kamers zonder bijeenroeping, ten laatste, op den tienden dag na dien des overlijdens. Indien de kamers vooraf ontbonden waren, en de zamenroeping in de acte van ontbinding, voor eenen tijd na den tienden dag, gedaan waren, herstellen de oude kamers hare bedieningen tot aan de bijeenkomst van die, welke haar moeten vervangen.

Indien er slechts eene kamer ontbonden is, volgt men ten opzigte van die kamer denzelfden regel.

Van den dag van het overlijden des Konings en tot het doen van den eed, door zijnen opvolger of door den regent, worden de constitutionele magten des Konings, in naam des belgischen volks, door de in eenen raad vereenigde ministers en onder hunne verantwoordelijkheid uitgeoefend.

80 De Koning is meerderjarig, wanneer hij den ouderdom van achttien jaren vervuld heeft.

Hij neemt geen bezit van den troon, dan na plegtelijk in den schoot der vereenigde kamers, den volgenden eed te hebben afgelegd:

«Ik zweer de constitutie en de wetten des belgischen volks te zullen nakomen, de nationale onafhankelijkheid en de on-

schendbaarheid van het grondgebied te handhaven.

81. Indien, bij het overlijden des Konings, deszelfs opvolger minderjarig is, komen de kamers in eene vereenigde vergadering bijeen, ten einde in het regentschap en de voogdij te voorzien.

82. Indien de Koning zich in de onmogelijkheid bevindt om te regeren, roepen de ministers, na deze onmogelijkheid te hebben doen constateren, onmiddellijk de kamers bijeen. Er wordt door de vereenigde kamers in de voogdij en het regentschap voorzien.

83. Het regentschap kan niet, als aan eenen enkelen persoon opgedragen worden.

De regent treedt niet in bediening, dan na den bij art. 80 voorgeschreven eed te hebben gedaan.

84. Er mag, gedurende een regentschap, geene verandering in de grondwet gemaakt worden.

85. Ingeval van openstaan van den troon, voorzien de kamers, gemeenschappelijk overwegende, provisioneel in het regentschap tot dat de kamers geheel op nieuw zijn bijeengekomen; deze bijeenkomst heeft ten uiterste binnen de twee maanden plaats. De nieuwe kamers, gemeenschappelijk overwegende, voorzien definitief in het openstaan des troons.

IIde Sectie. — *Over de ministers.*

86. Niemand mag minister zijn, zoo hij geen Belg van geboorte is, of de groote naturalisatie niet heeft bekomen.

87. Geen lid der koninklijke familie mag minister zijn.

88. De ministers hebben geene delibererende stem in eene der beide kamers, dan wanneer zij daarvan leden zijn.

Zij hebben toegang in beide kamers, en moeten gehoord worden, wanneer zij zulks vragen.

De kamers kunnen de tegenwoordigheid der ministers eischen.

89. In geen geval kan eene woordelijke of schriftelijke order des Konings den minister aan de verantwoordelijkheid onttrekken.

90. De kamer der vertegenwoordigers heeft het regt om de ministers aan te klagen en hen voor het hof van cassatie te brengen, welk hof alleen het regt heeft om alle de kamers vereenigd zijnde, hen te vonnissen, behoudens hetgeen door de wet, betrekkelijk de uitoefening der burgerlijke actie door de beleedigde partij, en betrekkelijk de misdaden en de listen, welke ministers buiten de uitoefening hunner werkzaamheden mogten bedreven hebben, zal vastgesteld worden.

Eene wet zal de gevallen van verantwoordelijkheid, de aan de ministers op te leggen straffen en de wijze van procederen tegen hen bepalen, hetzij op de beschuldiging door de kamer der vertegenwoordigers toegelaten, hetzij op de vervolging der beleedigde partijen.

91. De Koning mag aan den door het hof van cassatie veroordeelden minister geene gratie verleenen, dan op het verzoek van eene der beide kamers

IIIde Hoofdstuk. — *Over de regterlijke magt.*

92. De geschillen, welke burgerlijke regten ten onderwerp hebben, behooren uitsluitend tot het ressort der regtbanken.

93. De geschillen, welke staatkundige regten ten onderwerp hebben, behooren tot het ressort der regtbanken, behoudens de bij de wet vastgestelde uitzonderingen.

94. Geene regtbank, geen contentieus regtsgebied mag anders als uit kracht eener wet daargesteld worden. Er kunnen geene commissien, noch buiten ewone regtbanken, onder welke benaming het ook zij moge, worden daargesteld.

95. Er bestaat voor geheel Belgie een hof van cassatie.

Dit hof neemt geene kennis van den grond der zaken, behoudens de oordeelvelling over de ministers.

96. De zittingen der regtbanken worden in het openbaar gehouden, tenzij de openbaarheid voor de orde of de zeden gevaarlijk zijn mogt; en in dat geval verklaart de regtbank zulks bij een vonnis.

In geval van staatkundige misdaden of van die der drukpers, kan het sluiten der deuren niet dan met eenparigheid van stemmen uitgesproken worden.

97. Elk vonnis zal met redenen bekleed zijn. Hetzelve wordt in openbare zitting uitgesproken.

98. De jurij wordt in alle criminele zaken en wegens staatkundige misdrijven en die der drukpers vastgesteld.

99. De vrederegters en de regters bij de regtbanken worden regtstreeks door den Koning benoemd.

De raden der hoven van appel en de presidenten en vicepresidenten der regtbanken van eersten aanleg van hun ressort worden, uit twee dubbelde lijsten, de eene door die hoven en de andere door de provinciale raden aangeboden, door den Koning benoemd.

De raden van het hof van cassatie, worden uit twee dubbelde lijsten, de eene door den senaat en de andere door het hof van cassatie aangeboden, door den Koning benoemd.

In deze beide gevallen kunnen de op eene lijst gebragte kandidaten insgelijks op de andere gebragt worden.

Alle voordragten worden ten minste veertien dagen voor de benoeming openbaar gemaakt.

De hoven verkiezen uit hun midden hunne presidenten en vice presidenten.

100. De regters worden voor den tijd huns levens benoemd.

Geen regter kan van zijnen post beroofd noch gesuspendeerd worden als bijeen vonnis.

De verplaatsing van eenen regter mag geen plaats hebben dan door eene nieuwe benoeming en met deszelfs toestemming.

101. De Koning benoemt de ambtenaren van het openbaar ministerie bij de hoven en regtbanken en ontslaat dezelve af.

102. De tractementen der leden van de regterlijke orde worden bij de wet bepaald.

103. Geen regter mag van het gouvernement bezoldigde bedieningen aannemen, ten ware hij dezelve gratis uitoefent en behoudens de gevallen van bij de wet bepaalde onbestaanbaarheid.

104. Er zijn in België drie hoven van appel.

De wet bepaalt derzelver ressort en de plaatsen, waar die zullen gevestigd worden.

105. Bijzondere wetten regelen de organisatie der militaire regtbanken, derzelver attributen, de regten en verpligtingen van de leden dier regtbanken, en de duurzaamheid hunner bedieningen.

Er bestaan in de bij de wet bepaalde plaatsen regtbanken van koophandel. De wet regelt derzelver organisatie, hare attributen, de wijze van benoeming harer leden en den tijd hunner bedieningen.

106. Het hof van cassatie doet uitspraak over de conflicten van attributen, volgens de bij de wet geregelde wijze.

107. De hoven en regtbanken zullen de besluiten en algemeene, provinciale en plaatselijke reglementen niet toepassen, als voor zoo verre zij met de wetten overeenkomstig zijn.

IVde Hoofdstuk. — *Over de provinciale en gemeentelijke instellingen.*

108. De provinciale en gemeentelijke instellingen worden door de wetten geregeld.

Deze wetten bekrachtigen de toepassing der volgende grondbeginselen:

1°. De regtstreeksche verkiezing, behoudens de uitzonderingen, welke de wet ten opzigte der hoofden van de gemeentelijke besturen en van de commissarissen des gouvernements bijde provinciale raden kan vaststellen;

2°. De toekenning aan de provinciale en gemeentelijke raden van alles wat van provinciaal en gemeentelijk belang is, behoudens de goedkeuring hunner acten in de gevallen en volgens de wijze, welke de wet bepaalt;

3°. De publiciteit der zittingen van de provinciale en gemeentelijke raden binnen de bij de wet vastgestelde grenzen.

4°. De publiciteit der budjets en rekeningen;

5°. De tusschenkomst van den Koning of van de wetgevende magt, om te beletten dat geene provinciale of gemeentelijke raden hunne regten te buiten gaan en het algemeen belang kwetzen.

109. De redactie der acten van den burgerlijken staat en het houden der registers behooren uitsluitend tot de attributen der gemeentelijke autoriteiten.

IVde Titel. — *Over de finantien.*

110. Geene belasting mag ten behoeve van den staat worden ingevoerd anders dan bij eene wet.

Geen provinciale last of belasting mag worden ingevoerd als met toestemming van den provincialen raad.

Geen gemeentelijke last of belasting mag worden ingevoerd als met toestemming van den gemeente raad.

De wet bepaalt de uitzonderingen, waarvan de onderstelling de noodzakelijkheid, met betrekking tot de provinciale en gemeentelijke belastingen zal aantoonen.

111. Over de belastingen, ten behoeve van den staat, wordt jaarlijks gestemd.

De wetten, die dezelve daarstellen, zijn slechts voor den tijd van één jaar van kracht, indien dezelve niet vernieuwd worden.

112. Er mag in het stuk van belastingen geen voorregt worden daargesteld.

Geene uitzondering of wijziging van belasting mag anders, als bij eene wet worden ingevoerd.

113. Buiten de uitdrukkelijk bij de wet uitgezonderde gevallen mag er geene betaling van de burgers geeischt worden, dan onder den titel van belasting, ten behoeve van den staat, de provincie of de gemeente. Niets wordt vernieuwd bij het thans bestaande bestuur der polders en wateringen, hetwelk aan de gewone wetgeving onderworpen blijft.

114. Geen pensioen of gratificatie, mag, ten laste van de openbare schatkist, worden toegestaan, als uit kracht eener wet.

115. Jaarlijks stellen de kamers de wet der geldelijke verantwoording vast en stemmen zij over de begrooting.

Alle ontvangsten en uitgaven van den staat moeten op de begrooting en in de rekeningen gebragt worden.

116. De leden van het hof der rekeningen, worden door de kamer der vertegenwoordigers en voor den bij de wet bepalden tijd benoemd.

Dit hof is belast met het onderzoek en de vereffening der rekening van de algemeene administratie en van alle schuldpligtigen aan de openbare schatkist. Het verzekert, dat geen artikel der uitgaven van de begrooting overtreden worde en er geene overbrengst plaats hebbe. Het arresteert de rekeningen der onderscheidene administratien van den staat en is belast, om, ten dien einde alle narigt en elk comptabel stuk, dat noodzakelijk is, in te winnen. De algemeene rekening van den staat zal, met de

aanmerkingen van het hof der rekeningen, aan de kamers onderworpen worden.

Dit hof wordt bij eene wet georganiseerd.

117. De tractementen en pensioenen der godsdienstbedienaars, zijn ten laste van den staat; de noodige sommen, om daarin te voorzien, worden jaarlijks op de begrooting gebragt.

V^de Titel. — *Over de openbare magt.*

118. De wijze van recrutering bij het leger wordt door de wet bepaald. Zij regelt insgelijks de bevordering, de regten en de verpligtingen der militairen.

119. Over het contingent van het leger wordt jaarlijks gestemd. De wet, welke hetzelve vaststelt, heeft, in geval zij niet vernieuwd wordt, slechts kracht voor één jaar.

120. De organisatie en attributen der gendarmerie maken het voorwerp eener wet uit.

121. Geene buitenlandsche troepen mogen in den dienst van den Staat toegelaten worden, het grondgebied bezetten of overtrekken, als uit kracht eener wet.

122. Er zal eene burgerlijke schutterij bestaan; de organisatie daarvan wordt bij de wet geregeld.

De officieren van alle graden, tot dien van ten minste kapiteins, worden door de schutterij benoemd, behoudens de voor de rekeningplichtigen noodig geoordeelde uitzonderingen.

123. De mobiel verklaring der burgerlijke schutterij mag geen plaats hebben, als uit kracht eener wet.

124. De militairen mogen van hunne rangen, eereteekens en pensioenen niet beroofd worden, als op de bij de wet vastgestelde wijze.

VI^de Titel. — *Algemeene bepalingen.*

125. De Belgische natie neemt de roode, geele en zwarte kleuren en tot wapen van het koningschap de belgische leeuw aan, met het opschrift: *L'union fait la force*, (Eendragt maakt magt.)

126. De stad Brussel is de hoofdstad van België en de zetel der gouvernementen.

127. Er mag geen ged opgeleid worden, anders als uit kracht der wet. De wet zal het formulier bepalen.

128. Ieder vreemdeling, die zich op het belgisch grondgebied bevind, geniet de bescherming aan de personen en goederen toegestaan, behoudens de bij de wet vastgestelde uitzonderingen.

129. Geene wet, geen besluit of reglement van algemeene, provinciale of gemeentelijke administratie is verbindend, dan na in den bij de wet bepaalden vorm te zijn afgekondigd.

130. De grondwet mag noch in haar geheel, noch gedeeltelijk worden opgeschort.

VII^de Titel. — *Over de herziening der grondwet.*

131. De wetgevende magt heeft het regt om te verklaren, dat er redenen bestaan tot de herziening van zoodanige constitutioneele bepaling, als zij zal aanwijzen.

Na deze verklaring worden de beide kamers van regtswege ontbonden.

Er worden twee nieuwe bijeengeroepen, overeenkomstig art. 71.

Deze kamers zullen met gemeen overleg met den Koning over de aan de herziening onderworpene punten bepalingen maken.

In dat geval mogen de kamers niet delibereren, indien niet ten minste twee derde der leden van iedere kamer tegenwoordig zijn, en geene verandering wordt aangenomen, indien zij niet ten minste twee derde gedeelten der stemmen vereenigt.

VIII. *Transitoire bepalingen.*

132. Voor de eerste verkiezing van het hoofd van den staat zal van de eerste bepaling van art. 80 kunnen worden afgeweken.

133. De vreemdelingen, die voor den 1 januarij 1814 in België woonachtig waren en die bij voortduring daarin hebben bijgewoond, worden beschouwd als Belgen van geboorte; onder voorwaarde van te verklaren dat hun voornemen is om het beneficie der tegenwoordige bepaling te genieten.

De verklaring zal moeten gedaan worden binnen de zes maanden, te rekenen van den dag dat de tegenwoordige grondwet zal verbindend zijn, indien zij meerderjarig, en binnen het jaar na hunne meerderjarigheid, indien zij minderjarig zijn.

Deze verklaring zal plaats hebben voor het provinciaal gezag, tot hetwelk de plaats, waar zij hunne woonplaats hebben, behoort.

Zij zal gedaan worden in persoon of door eenen gevolmagtigden houder zijnde van eene speciale en authentieke volmagt.

134. Tot dat hierin bij eene wet zal zijn voorzien, zal de kamer der vertegenwoordigers eene bescheidene magt hebben, om eenen minister te beschuldigen, en het hof van cassatie om hem te vonnissen, met aanduiding van de misdaad en bepaling van de straf.

Beiden zal de straf niet hooger kunnen zijn als die van opsluiting, voorbehoudens de gevallen, waarin uitdrukkelijk door de strafwetten voorzien is.

135. Het personeel der hoven en regtbanken wordt behouden zoodanig als het thans bestaat, tot dat daarin door eene wet zal voorzien zijn.

Deze wet zal in den loop der eerste wetgevende zitting moeten genomen worden.

136. Eene in dezelfde zitting genomene wet, zal de wijze van de eerste benoeming der leden van het hof van cassatie vaststellen.

137. De grondwet van den 24 augustus 1815 wordt afgeschaft, als ook de provinciale en plaatselijke reglementen. Intusschen behouden de provinciale en plaatselijke autoriteiten hunne attributen tot dat de wet daarin op eene andere wijze heeft voorzien.

138. Van den dag af, dat de grondwet uitvoerbaar zijn zal, zijn alle wetten, decreten, besluiten, reglementen en andere acten, welke daarmede strijdig zijn, vernietigd.

Supplementaire bepalingen.

139. Het nationaal congres verklaart dat het noodzakelijk is, bij afzonderlijke wetten, en binnen den kortst mogelijken tijd, in de volgende onderwerpen te voorzien, als:

1°. De drukpers;
2°. De organisatie der jury;
3°. De financiën;
4°. De provinciale en gemeentelijke organisatie;
5°. De verantwoordelijkheid der ministers en andere agenten der magt;
6°. De regterlijke organisatie;
7°. De herziening van de lijst der pensioenen;
8°. De maatregelen ter voorkoming van de misbruiken der in het hebben van onderscheidene posten;
9°. De herziening der wetgeving op de bankroeten en opschortingen van betaling;
10°. De organisatie van het leger, de regten van bevordering en van retraite, en het militaire strafwetboek;
11°. De herziening der wetboeken.

Getrouwd:

N. N.

N. N.

's HERTOGENBOSCH, den 27 *Februarij* 1831.

G. B. J. VAN DEN HEUVEL.

BEKENDMAKINGEN.

*** CICHORIJ-KOFFIJ-FABRIEK.

Door de geëvenredigde commissie op CICHORIJ, eenige dagen niet alle orders, behoorende kunnen volvoerd, dient tot bericht, om den handel, dat uit winkel van heden af aan, weer zal zijn te bekomen, tot prijs in qualiteit, die ieders tevredenheid zullen verwerven.

's Bosch, ...

N. SPIERINGS.

*** De Heeren die Ingeschreven hebben, bij de GEBROEDERS LANGENHUYSEN, Uitgevers dezes, op het BOEK DES GEHEIMS of PROFETISCHE VOORZEGGINGEN, van *JOH. VAN LELIENDAAL*, enz. worden door deze bericht, dat gemelt werk, door *den* niet zal worden Uitgegeven, en dus de inteekening moet worden beschouwd als niet gedaan te zijn.

*** Bij den Gezwalineerden Kollecteur *WARTENBERGH*, te 's *Bosch*, zijn te bekomen Heelen en Gedeeltens van LOTEN in de Koninklijke Nederlandsche Loterij.

PRIJZEN DER GRANEN, te AMSTERDAM, 28 FEBRUARIJ.

Turwe met weinig handel, prijzen als voren. 124 p. oude Vriesl. f 380; 127 p. bonte *Pools* f 395; 124 p. oude Pommers. f 360 — *Rogge* tot vorige prijzen verkogt. 114, 118, 119, 121 p. Prussis f 228, 230, 233, 240, 117, 118 p. oude gedroogde f 220, 223 — *Gerst* in aan doen weinig ter veil. Zeeuws. zomer f 179; ditto winter f 150; 102 p. Wismar f 165; Maarts. f 155. — *Haver* 74, 76 p. Veen. f 120, 125; 82 p. extra pitte fijne f 117. — Zeeuws *Paardenb.* f 170. — Oosters. grauwe *Erwten* f 240, 245, 270. — In *Koolzaad* is dadelijk niets omgegaan. Zes dams in Sept. f 64. *Lijnzaad* in aan doen. 108 p. Peterb. f 255.

Met *Raap Olij* was het prijshoudend per 6/w. f 72½ tijdgenot f 70 à 71; Mei 68½ à 68½; Sept. f 58 à 58½; Okt. f 56½ — *Lijn-Olij* per 6/w. f 48½; vliegend f 47½ à 47½. — *Dennen-Olij* f 55.

PRIJZEN der EFFECTEN te *Amsterdam* den 28 februarij.

Recepissen 1830, 73¼; Werkelijke schuld 39¼; Kasbiljetten, 15⅝; Schatk. bill. 92⅛; Amortisatie Bons, 64¾; dito dito, 51¼ Frankrijk, inschrijv., 57⅛. Rusland, inschrijv. 55¼ Spanje adminis. te Amsterdam, 41¼; Admin. Napels 57.

's BOSCH, bij de Gebroeders LANGENHUYSEN, Drukkers en Uitgevers, Apostelstraat, E, n° 20.